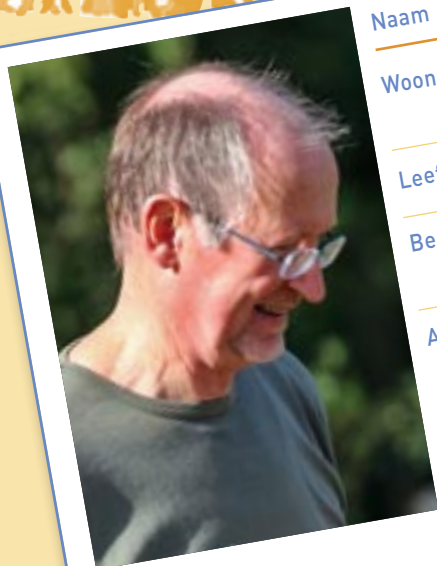

Zoogdier Mens

Naam	Jos Ramaekers
Woonplaats	Diepenbeek (provincie Limburg, België)
Leeftijd	59 jaar
Beroep	Enige werknemer van Natuurpunt Limburg
Actief in	Bestuurslid Zoogdierenwerkgroep, coördinator van de beheerteams bij regionale afdeling Natuurpunt Diepenbeek
Mijn tijdsbesteding Als vrijwilliger stuur ik de beheerteams van de regionale afdeling aan, als professional ondersteun ik de regionale afdelingen in Limburg	

In deze rubriek wordt telkens een vrijwilliger uit de vereniging voor het voetlicht gebracht. Waar houdt hij/zij zich mee bezig? Waar komt de passie vandaan? In deze aflevering Jos Ramaekers, die als vrijwilliger en professional actief is bij Natuurpunt Limburg.

Onder redactie van Niels Desmet

Geschiedenis

Hoe/wanneer is je interesse in zoogdieren ontstaan?

Dat is eigenlijk met de paplepel ingegeven. Mijn ouders waren boeren, en mijn eerste natuurherinneringen dateren van toen ik een jaar of vier was. Mijn ouders trokken de beemd in om daar enkele koeien te melken en de kinderen moesten mee, want je kon die toch niet alleen thuis achterlaten. Terwijl mijn ouders dan de koeien aan het melken waren, liep ik rond en kroop ik onder het groot hoeftblad langs de beek. Als kleine jongen onder die grote bladeren is dat een oerwoud. Ik ben dan ook allerlei dieren gaan houden: ik haalde bijvoorbeeld eieren uit hun nest en kweekte de vogels zelf op. Af en toe mislukte dat natuurlijk en zo begon stilaan het besef te groeien dat de natuur dat toch beter kan en dat je die eieren beter laat liggen en de natuur ondersteunt. Na mijn legerdienst was er de oliecrisis en vond ik niet meteen werk. Ik heb dan een cursus natuurgids gevolgd. In de jaren '80 waren er een aantal beemden in Diepenbeek die nooit bemest waren geweest en waar interessante planten op groeiden. Die blauwgraslanden trokken de aandacht van een professor van de universiteit. Van het een kwam het ander en uiteindelijk werd er een

lokale afdeling boven het doopvont gehouden. Ik ben naar de startactiviteit gegaan en dat was het begin van mijn engagement als vrijwilliger.

Wat onderneem je allemaal (activiteiten)?

In onze regionale afdeling Natuurpunt Diepenbeek hebben we drie beheerteams. We hebben het Kempische gedeelte met De Maten: het oudste natuurgebied van Limburg in beheer van Natuurpunt. Daarnaast heb je ook het gedeelte in Haspengouw met De Nietelbroeken en daartussen ligt de Demervallei met daarin ook een drietal reservaten. Voor elk van die gebieden hebben we een beheerteam. Dit is iets wat je buiten Limburg niet zoveel ziet. In onze provincie hebben we veel natuur per vrijwilliger en binnen onze afdeling hebben we zes reservaten. Als beheervrijwilliger ben je continu aan het rondrijden en dan merk je dat nieuwe mensen niet blijven plakken omdat ze geen binding krijgen met een bepaald gebied. De ene week werk je in De Maten, de volgende week zit je in De Nietelbroeken, dan weer in De Dorpsbenden (Demervallei, nvdr.). Voor nieuwe mensen is dit verwarrend; ze krijgen ook minder voeling met een gebied. Daarom hebben we beslist om per gebied een beheerteam samen te stellen. Ik ben zelf voorzitter van het beheerteam van De Nietelbroeken en ik coördineer de werking van de drie teams.

Hoe verhouden je activiteiten zich tot je werk?

Al negen jaar werk ik voor Natuurpunt Limburg. Dat is een regionale vzw (vereniging zonder winstoogmerk, nvdr.). Ik ben de enige werknemer, dus ik ben voltallig aanwezig met het personeel. Ik ondersteun de 34 afdelingen van Natuurpunt Limburg op een manier die niet concurrerend maar aanvullend is op de werking van Natuurpunt Vlaanderen: we doen aan beleid, educatie, studie, en beheer. We doen aan fondsenwerving voor de aankoop van natuurgebieden en het verkrijgen van provinciale subsidies. We helpen de afdelingen ook met het organiseren van cursussen. Ook qua beleid volgen we een aantal dossiers op, waarbij we dan rapporteren aan de hoofdzetel van Natuurpunt in Mechelen. Ik fungeer eigenlijk als een soort buitenkantoor van de hoofdzetel.

Jos en enkele andere vrijwilligers op zoek naar hamsters in Widoote in de provincie Limburg. Foto Jos Reekmans

Eikelmuis kasten ophangen in Sint-Truiden (Limburg). Foto Jos Reekmans

Toekomst

Wat zijn je toekomstplannen?

Ik ben nu bezig met een project om natuur en toerisme met elkaar te verzoenen. Limburg heeft veel toerisme en ik hoor bij onze afdelingen dat ze die recreatie vaak te verstorend vinden voor de natuur. Ik wil bewijzen dat we daar zelf mee aan de slag kunnen binnen de draagkracht van de natuur. Ik heb subsidies binnengehaald voor een project van tweeënhalf jaar. Opbrengsten van de creatieve activiteiten worden ook steeds

geïnvesteerd in lokale natuurgebieden. Zo worden natuur en recreatie complementair in plaats van tegenover elkaar te staan. Die bewustwording moet er trouwens komen in beide richtingen. Mensen uit de recreatiesector zien de natuurjongens nog vaak als donkergroene anti's, en omgekeerd denken de natuurjongens dat alle recreanten niet liever doen dan met de mountainbike over zeldzame planten rijden. Ik wil een switch in die mindset realiseren, en dit het liefst door trekken van Limburg naar gans Vlaanderen.

Heb je bepaalde wensen?

Ik hoop vooral dat projecten als dit overal worden opgezet en dat we een veel groter publiek bereiken. We vissen steeds in dezelfde vijver. Ik wil ook in die veel grotere vijver daarnaast gaan vissen en een veel groter draagvlak voor de natuur creëren. Met onze wolf in Limburg krijg je natuurlijk de meest wilde gedachten. Ik denk dat er in Vlaanderen plaats moet zijn – en ook kan zijn – voor wilde natuur van topniveau. Als er ergens in Vlaanderen plaats voor is, dan is het wel in Limburg. Daarom ook dat ik met beleid bezig ben. We hebben in Limburg grote natuurgebieden of wat daarvoor kan doorgaan – militaire domeinen zijn ook voor een groot deel natuur – maar zelfs die grote gebieden zijn tegenwoordig eilanden. De uitdaging voor de volgende dertig jaar is die gebieden met elkaar verbinden. We hebben op Vlaams niveau 24.000 hectare, in Limburg 6.800 ongeveer, maar dat zijn bijna allemaal eilanden. Als we daartussen robuuste verbindingen maken, dan maken we kans op een duurzame toekomst, ook voor grotere natuur.

Wellicht een oproep voor hulp of ideeën?

We hebben nood aan mensen die ervoor willen gaan en het idee van grotere natuur ook politiek verkoopbaar maken. Mensen die druk kunnen uitoefenen op bijvoorbeeld ANB (Agentschap voor Natuur en Bos, nvdr.). Zij laten, onder druk van landbouw en jagerij, jacht toe in natuurgebieden. Dat kan echt niet. Daar wil ik graag een einde aan maken.